

Slágergyár és űrutazás Interjú a Solaris és a Napoleon Boulevard tagjaival

2008.03.09. Híreextra – Constantinovits Milán

Ki nem ismerné a *Legyetek jók, ha tudtok* című slágert? Kevesen tudják azonban, hogy a dalt jegyző, egykor rendkívül népszerű Napoleon Boulevard tagjai egy másik együttesben is muzsikálnak. Ez pedig az itthon rétegzeneinek számító, de világszerte elismert, progresszív rockban utazó Solaris. Gömör László dobossal és Pócs Tamás basszerossal idéztük fel a Solaris-sztorit.

Nem sokan tudják, hogy a Napoleon Boulevard előtt már létezett a Solaris. Hogy is indult az egész történet?

Gömör: 1980-ban alakult a Solaris, de abban mi még nem voltunk benne. Erdész Róbert és Cziglán István alapították. Később került bele Kollár Attila, Tóth Vili dobos és Seress Attila basszusgitáron. Mi 82-ben érkeztünk az együtteshez, amikor kettévált a Solaris, mert Bodgán Csabi és Kisszabó Gábor (aki Seress helyét vette át) átmentek az Első Emeletbe. Maradt az Erdész-Kollár-Cziglán-Pócs-Gömör felállás.

Pócs: Vagyis 1982 óta, azaz 26 éve vagyunk tagjai a Solarisnak. Az első lemezünk, a *Marsbéli krónikák* 1984-ben hatalmas sikert aratott, 30 ezer példányban kelt el. Azóta ez a szám meg is duplázódott. Vártuk a folytatást, hogy a hanglemezgyár kiadja a második anyagunkat. Ez azonban nem így történt. Mi pedig meg akartuk mutatni, hogy tudunk más zenét is játszani, nem csak instrumentálisat, ezért Vincze Lillával létrehoztuk a Napoleon Boulevard-t. Erről tudni kell, hogy egy az egyben a Solaris zenekar énekesnővel kiegészítve.

Ezzel viszont országos hírnévre tettetek szert. *Júlia nem akar a földön járni, Legyetek jók, ha tudtok*, ma is ismerik legnagyobb számaitok.

Gömör: A *Júlia* a harmadik lemezen jelent meg, de a másodikra készült. Én szavaztam ki onnan. (nevet)

Pócs: Azért tegyük hozzá, 17 nagy slágerünk volt. Többek között olyanok, mint a *Szállj velem, Bicikli ég és föld között, Nem kell a zászló* stb. Gyakorlatilag csak a slágerlistás számokból össze lehetne rakni egy duplacédét.

Vincze Lilla hogyan került hozzátok? Akkor sem számított még szokványosnak, hogy női énekesrel nyomuljon egy rockbanda.

Pócs: Eleinte meg sem akartuk hallgatni...

Gömör: ...amikor odajött egy koncert végén, hogy ő énekelni akar.

Pócs: Nem szerettünk volna énekes zenekart. Ám úgy alakult, hogy kirúgtak minket a SOTE egyik klinikájában lévő próbatermünkből, s Lilla szerzett nekünk új helyet. Így meghallgattuk. (nevet)

Gömör: Az első variáció az volt, hogy csinálunk a Solarisszal egyetlen dalos szerzeményt. Mint Mike Oldfield, tehát egy slágert a sok instrumentális mellé. Lilla fel is énekelt egy számot az Old Boys énekesével, ami nagyon jól sikerült. Mégsem lett belőle semmi, megmaradt demónak. De a sikeren felbuzdulva felénekelte még pár dalt, és amikor összegyűlt egy csokorra való, akkor már egyértelmű volt, hogy más koncepcióban kell gondolkoznunk.

Pócs: Annyira megtetszett nekünk Lilla hangja, hogy érdeemesnek tűnt egy slágerzenekart csinálni. S a Solaris sem azért szűnt meg 1986-ban, mert nem akartuk folytatni: egyszerűen a Napoleon Boulevard mellett nem volt időnk rá. No, meg mivel nem adták ki a második lemezünket, így hanyagoltuk egy időre a Solarist.

Azért a Napoleon Boulevard virágzása sem volt éppenséggel hosszú...

Pócs: 1985-től 1992-ig működött a Napoleon Boulevard. A *Legyetek jók, ha tudtok* albumig számíthatóak az aranyévek, ami 1990-ben látott napvilágot. De igazából sosem zárult le a Napoleon Boulevard hivatalosan, búcsúkoncertet sem tartottunk.

Gömör: Szerencsénk volt, már az elején nagyon bejött a közönségnek a Vincze Lillá-s felállás. Telt házak előtt játszhattunk. Az első két évben még működött a Solaris is, így dupla koncerteket adtunk. A szünetben átöltözünk, kisminkeltünk, sokan nem is hitték el, hogy ez ugyanaz a zenekar.

Érthető is, hiszen a Solaris sokkal inkább rétegzene, míg Vincze Lillával slágereket gyártottatok.

Pócs: Aki a Napoleon Boulevard-t szerette...

Gömör: ...az rossz ember nem lehet...

Pócs: ...az szerette a Solaris-t is. Aki viszont véresszájú Solaris-rajongó volt, nem szerette a Napoleont. Ez furcsa helyzet, mert a Napoleon Boulevard nem slágerlistás számai között voltak olyanok, amik simán felfértek volna egy Solaris-albumra is. No meg Solaris-ötleteket valósítottunk meg 1986 után is, csak Vincze Lilla hangjával.

Mi lett a Solaris sorsa a későbbiekben?

Pócs: 1985 után hívtak minket a Solarisszal külföldre is, de két évvel ezelőtt a MúPában itthon is újra felléptünk. Ám sokan a koncert után a korábbi együttes tagjaiból nem akarták már folytatni. Mi Lacival igen, így jött létre a Solaris Fusion.

Gömör: Érdeemes arra visszatérni egy kicsit, hogy amikor meghívtak minket Amerikába – egy Japánban megjelent cédénk kapcsán – idehaza bakeliton és kazettán lehetett csak kapni a *Marsbéli krónikákat*. Nálunk csupán 1998-ban sikerült cédén megjelentünk.

Pócs: Egyébként a Los Angeles-i fellépést braziliai és mexikói koncertek is követték. A mexikói felvételek dvd-n is napvilágot láttak, amely nemrég jött ki.

Hogy néz ki most a Solaris-felállítás?

Gömör: Tamás basszusozik, én dobolok. Barcsik Valéria billentyűs hangszereken játszik és ő az egyik zeneszerzőnk is. Káptalan Bandi gitározik, és Viszokay Rudolf a fuvolásunk.

Mi a helyzet a Napoleon Boulevard-ral?

Gömör: Legutóbbi lemezünk, amit egy könyvre írtunk, az *Egyenlítői Magyar Afrika*. El lett hallgatva az anyag, semmiféle visszhangja nem volt. Viszont olyan számokat tartalmaz, amelyek Solaris-stílusúak.

Mik a terveitek idén?

Pócs: Solaris Fusionként szeretnénk még az idén egy új lemezt megjelentetni, illetve szó lehet arról is, hogy a Napoleon Boulevard-ral is kiadunk valamit.